

30 Δεκεμβρίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΑΦΝΗ ΜΕΡΑΝΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 97/92)

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση τροποποίησης αίτησης ακυρώσεως διά προσθήκης δεύτερης θεραπείας — Δεν επιτρέπεται εφόσον θα απέληγε σε κατά παράβαση της προθεσμίας των 75 ημερών του Άρθρου 146 του Συντάγματος, αργοπορημένη υπαγωγή σε αναθεωρητικό έλεγχο άλλης από την προσβληθείσα διοικητικής ενέργειας — Επιτρέπεται, κατά τη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου, αν η τροποποίηση αποβλέπει απλώς στη διόρθωση σφάλματος ή αβλεψίας, ή στον ακριβέστερο προσδιορισμό της θεραπείας, που ήδη διατυπώθηκε εμπρόθεσμα με την προσφυγή.

5

10

Με αίτησή της στην παρούσα προσφυγή, η αιτήτρια ζήτησε από το Δικαστήριο όπως της εδίδετο άδεια για τροποποίηση της προσφυγής της, με σκοπό την προσθήκη δεύτερης θεραπείας.

Από μέρους των καθ' ων η αίτηση προβλήθηκε προδικαστική ένσταση, ότι με την προταθείσα από την αιτήτρια τροποποίηση, θα καταστρατηγείτο η προθεσμία των 75 ημερών του Άρθρου 146 του Συντάγματος και θα αναμορφωνόταν ριζικά το πλαίσιο της προσφυγής.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο εγκρίνοντας την αίτηση αποφάσισε ότι:

20

Εφόσον η έγκριση του αιτήματος θα απέληγε σε αργοπορημένη υπαγωγή σε αναθεωρητικό έλεγχο διοικητικής ενέργειας άλλης από την προσβληθείσα, πράγματι θα προσέκρουε στις διατάξεις του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος. Δεν αποκλείεται όμως διόλου η δυνατότητα τροποποίησης του δικογράφου ως προς τη θεραπεία.

25

5 Αν, ως εκ της φύσης του θέματος, η επιδιωκόμενη τροποποίηση απλώς αποβλέπει στη διόρθωση σφάλματος ή αβλεψίας ή, ακόμα, στον ακριβέστερο προσδιορισμό της θεραπείας, που ήδη διατυπώθηκε σε εμπρόθεσμη αίτηση ακύρωσης, το θέμα εμπίπτει στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο κατέληξε σε απόφαση για έγκριση του αιτήματος για τους εξής λόγους:

10 Ενώ η υπάρχουσα θεραπεία, όπως είναι διατυπωμένη, δε διαφωνίζει ως προς το ακριβές αντικείμενό της, διαβαζόμενη μαζί με τα γεγονότα όπως τα βρίσκουμε στο δικόγραφο της προσφυγής, δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνεία ή για ερωτηματικά. Ο προσδιορισμός της θεραπείας που επιδιώκεται, με συσχετισμό προς τα γεγονότα είναι παραδεκτός.

15 Εκείνο που ενδιαφέρει σ' αυτό το στάδιο είναι πως με την ενδιάμεση αίτηση, στην ουσία, επιδιώκεται η προσβολή της ορθότητας της ίδιας διοικητικής ενέργειας και όχι άλλης. Η προσθήκη δε θα υποβάλλει σε αναθεωρητικό έλεγχο διοικητική ενέργεια, άλλη από εκείνη που ρητά συγκεκριμενοποιείται στην προσφυγή. Η αιτήτρια ανησυχεί μήπως οι προδικαστικές ενστάσεις είναι βάσιμες. Προσπαθεί να διασφαλίσει τη συζήτηση του θέματος που εγείρει εξ αρχής και που είναι ένα και αναλλοίωτο. Δεν επιχειρεί να προσβάλει 20 διοικητική ενέργεια απρόσβλητη ως τώρα. Εισηγείται τον έλεγχό της και πάνω στη διαζευκτική κατάταξή της ως "απόφασης" ή γενικά "διοικητικής πράξης" όσο και αν επιμένει πως πράγματι αυτή η απόφαση είναι παράνομη επειδή ενσωματώνει άρνηση ή παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Η αιτήτρια επιδιώκει να καταστεί σαφές πως θέτει υπό αμφισβήτηση ολόκληρη τη διοικητική διεργασία, περιλαμβανομένης και της σύστασης του Διευθυντή ως προς την έκταση της υπηρεσίας της.

25 Το Δικαστήριο δεν συμφωνεί, πως κάτω από τις συνθήκες, ορθώνεται μπροστά στη αιτήτρια το φράγμα των 75 ημερών. Ούτε αποδέχεται πως στην άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, θα πρέπει να απορρίψει την αίτηση, γιατί θα διεύρυνε σε μεγάλο βαθμό ή θα αναμόρφωνε ριζικά το πλαίσιο της προσφυγής. Προστίθεται πως, ήδη στην αγόρευση για τους καθ' ων η αίτηση που καταχωρίστηκε πριν τη παρούσα ενδιάμεση αίτηση, αναπτύχθηκε με λεπτομέρεια η θέση τους ως προς την ουσία, σε όλη της την έκταση. Το δίκαιο είναι να εγκριθεί το αίτημα.

Η αίτηση εγκρίνεται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χατζημιτσής ν. Επάρχου Πάφου και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 483,

Kadivari ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2924,

5

Κυθρεώτου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1498,

Χριστοδουλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 378.

10

Αίτηση.

Αίτηση σε προσφυγή για τροποποίηση του δικόγραφου με την προσθήκη και δεύτερης θεραπείας στην αρχική αίτηση ακυρώσεως.

15

I. Νικολάου, για την Αιτήτρια.

II. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την ενδιάμεση αίτηση της προσφεύγουσας εγείρεται το ζήτημα της δυνατότητας προσθήκης δεύτερης θεραπείας. Στόχος της αιτήτριας, όπως τον αναφέρει η ίδια, είναι ο επακριβής καθορισμός και η διευκρίνιση της ήδη επιδιωκόμενης θεραπείας. Οι καθ' ων η αίτηση παραπέμπουν με την ένστασή τους στην αποκλειστική προθεσμία των 75 ημερών του άρθρου 146 του Συντάγματος. Εισηγούνται, ταυτόχρονα, πως η προσθήκη θα διευρύνει σε μεγάλο βαθμό και θα αναμορφώσει ριζικά το πλαίσιο της προσφυγής.

25

30

Εφόσον η έγκριση του αιτήματος θα απέλγη σε αργοπορημένη υπαγωγή σε αναθεωρητικό έλεγχο διοικητικής ενέργειας άλλης από την προσβληθείσα, πράγματι θα προσέκρουε στις διατάξεις του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος. (Βλ. *Γλαΐκος ΧατζηΜιτσής ν. Επάρχου Πάφου και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 483.*) Δεν αποκλείεται όμως όλως διόλου η δυνατότητα τροποποίησης του δικογράφου ως προς τη θεραπεία. Αν, ως εκ της φύσης του θέματος, η επιδιωκόμενη τροποποίηση απλώς αποβλέπει στη διόρθωση σφάλματος ή αβλεψίας ή, ακόμα, στον ακριβέστερο προσδιορισμό της θεραπείας που ήδη διατυπώθηκε σε εμπρόθεσμη αίτηση ακύρωσης, το θέμα εμπίπτει στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου. (Βλ. *Abdolali Kadivari ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2924.*)

35

40

Η σύνοψη των γεγονότων θα μας επιτρέψει να δούμε τί από τα δυο συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. Η αιτήτρια ήταν Νοσοκόμα επί του Προσωπικού, 2ης τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας. Η θέση είναι συνδυασμένη με την επόμενη, δηλαδή της Νοσοκόμου επί του Προσωπικού 1ης Τάξης. Η μετάβαση από τη μια θέση στην άλλη δεν είναι αυτόματη. Διέπεται από την εγκύκλιο αρ. 750 της 14 Νοεμβρίου 1985. Υπό την προϋπόθεση της συμπλήρωσης της ορισμένης περιόδου υπηρεσίας στην κατώτερη θέση όπως προβλέπει το οικείο σχέδιο υπηρεσίας, της ικανοποίησης των οποιωνδήποτε άλλων απαιτήσεων του σχεδίου υπηρεσίας και της ικανοποιητικής εκπλήρωσης των καθηκόντων της θέσης που ο υπάλληλος κατείχε, όπως αυτή βεβαιώνεται από τον Τμηματάρχη, η ΕΔΥ αποφασίζει ως προς την προαγωγή. Η σύσταση του Τμηματάρχη αποτελεί όρο για την κίνηση του μηχανισμού προαγωγής. Η ΕΔΥ δεν ενεργεί αυτεπάγγελα. (Βλ. *Χριστίνα Κυθρεώτου v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1498. Η σύσταση υποβάλλεται καθηκόντως στο τέλος κάθε μήνα για τους υπαλλήλους που συμπληρώνουν εντός του μηνός την απαιτούμενη υπηρεσία. Η διαπίστωση από την ΕΔΥ της συνυπαρξης των προαπαιτούμενων, οδηγεί στην προαγωγή από ημερομηνία ρητώς προσδιορισμένη. Αυτή πρέπει να είναι "η πρώτη του μηνός που έπεται της ημερομηνίας συμπληρώσεως της απαιτούμενης υπηρεσίας".

Η ΕΔΥ επιλήφθηκε του θέματος της προαγωγής της αιτήτριας στις 22 Νοεμβρίου 1991 αφού βέβαια προηγήθηκε η σύσταση του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας. Όπως βεβαιώθηκε, συνέτρεχαν όλες οι προϋποθέσεις της εγκυκλίου για την προαγωγή της αιτήτριας. Η ΕΔΥ απεφάσισε την προαγωγή της από την 1 Μαρτίου 1991 και με την επιστολή της ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου 1991 ενημέρωσε την αιτήτρια.

Η αιτήτρια αποδέχθηκε την προσφορά αλλά με επιφύλαξη. Διαφωνούσε ως προς την ημερομηνία έναρξης της προαγωγής της. Κατά την άποψή της, όπως τη διατύπωσε στην επιστολή ημερομηνίας 13 Ιανουαρίου 1992, η προαγωγή της θα έπρεπε να ισχύει από 1 Δεκεμβρίου 1990 όπως ακριβώς είχε γίνει και με άλλους συναδέλφους της που ήταν, όπως έλεγε, στην ίδια θέση μαζί της. Ο Διευθυντής και κατ' επέκταση η ΕΔΥ αφαίρεσε από την περίοδο υπηρεσίας της αιτήτριας διάστημα 86 ημερών κατά το οποίο βρισκόταν σε άδεια απουσίας χωρίς απολαβές. Κατά την αιτήτρια η αφαίρεση ήταν παράνομη και, πάντως, μεγαλύτερη από την πραγματική άδεια απουσίας που της είχε χορηγηθεί.

Με την προσφυγή της που καταχωρίστηκε στις 4 Φεβρουαρίου 1992 ζήτησε:

"διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή η παράλειψη της καθ' ης η αίτηση να προάξει την αιτήτρια στη θέση Νοσοκόμου επί του Προσωπικού 1ης Τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αναδρομικά από 1 Δεκεμβρίου 1990 είναι άκυρη και στερείται εννόμου αποτελέσματος".

5

Οι προδικαστικές ενστάσεις των καθ' ων η αίτηση έχουν σχέση με την ανάγκη που είδε η αιτήτρια για τροποποίηση του δικογράφου με την προσθήκη νέας θεραπείας. Κατά τους καθ' ων η αιτηση, η Προσφυγή ήταν πρόωρη γιατί μέχρι την άσκησή της δεν της είχε δοθεί απάντηση στο αίτημά της για αναδρομική προαγωγή από 1 Δεκεμβρίου 1990. Ως "αίτημα" της αιτήτριας, θεωρείται, όπως αντιλαμβάνομαι, η επιστολή της με την οποία γνωστοποίησε την αποδοχή της προσφοράς προαγωγής με επιφύλαξη ως προς την ημερομηνία. Παρεμβάλλω αυτή τη διευκρίνιση χωρίς να θέλω να υπεισέλθω στο ορθό αυτής της αντίληψης και γενικά στην ουσία της προσφυγής. Σύμφωνα με την δεύτερη προδικαστική ένσταση δεν προσβάλλεται με την προσφυγή οποιαδήποτε εκτελεστή πράξη και/ή άρνηση και/ή παράλειψη. Υπάρχει συγκεκριμένη απόφαση της ΕΔΥ που συνιστά θετική ενέργεια για προαγωγή της αιτήτριας και αυτή θα έπρεπε να ήταν το αντικείμενο της προσφυγής. Δεν είναι δυνατό, όπως σημειώνεται χαρακτηριστικά, να υπάρχει ταυτόχρονα "απόφαση", "άρνηση" και/ή "παράλειψη" της Επιτροπής στο ίδιο θέμα.

10

15

20

25

Με την ενδιάμεση αίτησή της η αιτήτρια επιδιώκει την προσθήκη της ακόλουθης θεραπείας.

30

"Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή διοικητική πράξη της καθ' ης η Αίτηση να προάξει την αιτήτρια στην θέση Νοσοκόμου επί του Προσωπικού 1ης Τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αναδρομικά από 1.3.91 καθ' όσο αφορά την ημερομηνία προαγωγής είναι άκυρη και στερείται εννόμου αποτελέσματος."

35

Έχω καταλήξει σε απόφαση για έγκριση του αιτήματος για τους εξής λόγους:

40

Ενώ η υπάρχουσα θεραπεία, όπως είναι διατυπωμένη, δε διαφωτίζει ως προς το ακριβές αντικείμενό της, διαβαζόμενη μαζί με τα γεγονότα όπως τα βρίσκουμε στο δικόγραφο της προσφυ-

γής, δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνεία ή για ερωτηματικά. Ο προσδιορισμός της θεραπείας που επιδιώκεται με συσχετισμό προς τα γεγονότα είναι παραδεκτός. (Βλ. *Ανδρέας Χριστοδουλίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3780. Στην προσφυγή αναφέρονται ως γεγονότα τα ακόλουθα:

5

"1. Η καθ' ης η αίτηση με την απόφασή της η οποία κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή ημερομηνίας 12.12.91 (Τεκμήριο 1) προήγαγε την αιτήτρια στην συνδυασμένη θέση Νοσοκόμου επί του Προσωπικού, 1ης Τάξης Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αναδρομικά από 1.3.91.

10

2. Παρά το γεγονός ότι η αιτήτρια πληρούσε τα απαιτούμενα για αυτή τη συνδυασμένη θέση προσόντα από 1.2.90 και/ή παρά το γεγονός ότι συνάδελφοι της αιτητριάς με τα ίδια προσόντα προάχθηκαν με ισχύ από 1.12.90, εν τούτοις η καθ' ης η αίτηση καθόρισε ως ημερομηνία προαγωγής της αιτήτριας την 1.3.91 αντί της 1.12.90".

15

20

Αναμφίβολα η αιτήτρια στοχεύει με την προσφυγή της στην ακύρωση του αποτελέσματος της απόφασης της ΕΔΥ που της γνωστοποιήθηκε με την επιστολή της ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου 1991 ως προς την ημερομηνία έναρξης της προαγωγής της με τελική προοπτική την προαγωγή της από την ημερομηνία που εκείνη θεωρεί ορθή. Αυτό το ορισμένο αποτέλεσμα, το περιγράφει ως άρνηση και/ή παράλειψη. Στην αγόρευση για την αιτήτρια εξηγείται η επιλογή αυτής της περιγραφής. Εφόσον η ΕΔΥ ικανοποιήθηκε ως προς την συνύπαρξη των προαπαιτούμενων και εφόσον έκρινε ότι η αιτήτρια ήταν προάξιμη, ήταν δεσμευμένη να την προάξει από συγκεκριμένη ημερομηνία. Δεν είχε διακριτική εξουσία πάνω στο θέμα. Η προαγωγή της αιτήτριας από άλλη ημερομηνία συνιστούσε άρνηση ή παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Εκείνο που ενδιαφέρει σ' αυτό το στάδιο είναι πως με την ενδιάμεση αίτηση, στην ουσία, επιδιώκεται η προσβολή της ορθότητας της ίδιας διοικητικής ενέργειας και όχι άλλης. Η προσθήκη δε θα υποβάλει σε αναθεωρητικό έλεγχο διοικητική ενέργεια άλλη από εκείνη που ρητά συγκεκριμενοποιείται στην Προσφυγή. Η αιτήτρια ανησυχεί μήπως οι προδικαστικές ενστάσεις είναι βάσιμες. Προσπαθεί να διασφαλίσει τη συζήτηση του θέματος που εγείρει εξ αρχής και που είναι ένα και αναλλοίωτο. Δεν επιχειρεί να προσβάλει διοικητική ενέργεια απρόσβλητη ως τώρα. Εισηγείται τον έλεγχό της και πάνω στη διαζευκτική κατάσταση της ως "απόφασης" ή γενικά "διοικητικής πράξης" όσο και αν επιμένει πως πράγματι αυτή η απόφαση είναι παράνομη επειδή ενσωματώνει άρνηση ή παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Η αιτήτρια

25

30

35

40

επιδιώκει να καταστεί σαφές πως θέτει υπό αμφισβήτηση ολόκληρη τη διοικητική διεργασία, περιλαμβανομένης και της σύστασης του Διευθυντή ως προς την έκταση της υπηρεσίας της.

Δε συμφωνώ, πως κάτω από τις συνθήκες, ορθώνεται μπροστά στην αιτήτρια το φράγμα των 75 ημερών. Ούτε αποδέχομαι, για τους λόγους που εξήγησα, πως στην άσκηση της διακριτικής μου εξουσίας θα πρέπει να απορρίψω την αίτηση γιατί θα διέυρυνε σε μεγάλο βαθμό ή θα αναμόρφωνε ριζικά το πλαίσιο της προσφυγής. Προσθέτω πως ήδη στην αγόρευση για τους καθ' ων η αίτηση που καταχωρίστηκε πριν την παρούσα ενδιάμεση αίτηση αναπτύχθηκε με λεπτομέρεια η θέση τους ως προς την ουσία σε όλη της την έκταση. Το δίκαιο είναι να εγκριθεί το αίτημα. 5 10

Η αίτηση εγκρίνεται. Τροποποιημένο δικόγραφο μπορεί να καταχωριστεί εντός επτά ημερών. Η υπόθεση ορίζεται για περαιτέρω οδηγίες στις 13 Ιανουαρίου 1994. 15

Η αίτηση εγκρίνεται.